

* * *

Քրիստոս հարյավ... Ախ, և այս հոծ
Մութ-մըռայլից, երանի,
Հառներ հոգիս կըրակ ու բոց,
Զըվարթ հոգիս երբեմնի:

5 Եվ, երանի, նույն սաստկությամբ
Սիրո կիրքը ևս հառներ,
Երկինքս էլի դառնար անամպ,
Միտքըս ուժգին սավառներ...

– Լո՛ւռ կաց, անմիտ, ինչ ես լալիս
10 Վըհատ ձայնով ծերության,
Դեռ քո ճամփին լույս է տալիս
Ճառագայթը վաղորդյան:

Եվ մըռայլից, որ կա իջած
Ծանր ու տարտամ քո սըրտին,
15 Պիտի հառնեն տանջված, խաշված
Ցընորքները քո նախկին: